

[Glønborg]

statere, at bortset fra Fremskridtspartiet, der som sædvanlig søger en anledning til at komme uden om alt, hvad der koster danskerne penge, er alle partierne i Folketinget enige om, at her har vi en opgave.

Til trøst for Fremskridtspartiet synes jeg, vi skal nævne, at det også ud fra en rent egoistisk betragtning er fornuftigt, for det kommer i allerhøjeste grad os selv til gode. Og så kan vi andre jo glæde os over, at vi samtidig får anledning til at hjælpe nogle mennesker, som i allerhøjeste grad har brug for at få en bedre tilværelse. Jeg er helt overbevist om, at det vil kunne lykkes at finde nogle gode adressater, gode modtagere af de midler her, sådan at det bliver seriøse projekter, der bliver gennemført.

Jeg synes, at lovforslaget har fået en udformning, som er i overensstemmelse med tankegangen i det beslutningsforslag, vi i sin tid behandlede, og jeg vil da også gerne rose miljøministeren for den måde, dette er lavet på. Og så vil jeg selvfølgelig udtrykke min glæde over, at vi her har et eksempel på, at Socialdemokratiet og regeringen, også med deltagelse af os andre, der får lov til at være med i dette her, kan lave noget, som er til gavn for Østlandene, for Østersøen og – kan vi sige – alt, hvad der ligger den vej, både på vand og i land, i modsætning til noget, som regeringen og Socialdemokratiet tilsyneladende er i gang med at lave i øjeblikket, og som jeg har meget stærk tvivl om vil være gavnligt for Østersøen. Men måske kan dette så siges at være lidt afbigt for noget andet fælt, man er ved at lave, og som vi andre heldigvis ikke vil være med til.

Nå, men jeg skal holde mig til sagen her, men man belyser somme tider en sag godt ved at tale lidt om dens modsætning, og det er så det, jeg har forsøgt her til sidst.

Denne sag her er vi i det mindste helt på linie med.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg fattede jo ikke helt, hvad det var, hr. Glønborg talte om her til sidst, så derfor må jeg hellere holde mig til emnet og takke ordførerne – eller alle ordførerne minus én – for den meget venlige og positive modtagelse, der har været. Jeg er enig med den ordfører, som sagde, at frihedsbevægelsen, som jo havde en meget flot dag her forleden i Estland, Letland og Litauen, hvor man nu har stemt for at blive totalt frie na-

tioner, startede som en miljøbevægelse i Østeuropa. Det var en begyndende erkendelse af, at det kommunistiske regime havde efterladt et kolossalt svineri, som gjorde, at der rejste sig en protest i bl.a. Estland, Letland og Litauen, som kulminerede i deres afstemning forleden.

Vi har i hele Østeuropa fået demokratier nu, og det ville være en skandale, hvis den vestlige verden lod demokratierne bukke under på grund af det økonomiske pres, der er på dem både for at få forbedret deres levestandard og for at komme af med det miljøsvineri, de har overtaget. Det vil være en skændsel, hvis Vesteuropa ser til, at de nye demokratier bukker under på grund af økonomiske problemer og deraf følgende kriser.

Dertil kommer så, at vi ved, at forureningen i Østeuropa kommer videre til os, og man kan rent egoistisk sige, at ved at placere penge i Østeuropa får man forbedret miljøet betragteligt i Danmark. Derfor er vi også ved at udarbejde den vandmiljøplan for Østersøen, som vi talte om forleden. Vi har også lavet aftaler vedrørende svovlforureningen helt nede fra Tjekkosllovakiet. Det er alt sammen til vores egen fordel, samtidig med at det letter disse landes muligheder for at få taget fat på miljøproblemerne – som også startede deres frihedsbevægelser – uden at skulle bruge alt, hvad de overhovedet tjener, på det; det ville de jo heller ikke have råd til.

Derfor er jeg glad for den principielle støtte, der har været til lovforslaget, og jeg synes, hr. Aage Brusgaard har overspillet Fremskridtspartiets rolle kraftigt. I betragtning af, hvad Fremskridtspartiet skrev i betænkningen fra 1990, for blot et år siden, skulle man have ført en anden tone i dag. Der siger man om disse Østlande, vi omtaler her – og jeg minder igen om, at det er Polen, Tjekkosllovakiet og Ungarn – at når disse gamle kommunister nu pludselig inden for de sidste tre måneder angiver, at de er blevet demokrater, så vil et flertal i Folketinget osv. osv. Jamen med Polen med Lech Walesa, Ungarn med en konservativ regering, Tjekkosllovakiet med Vaclav Havel, vil man så virkelig fortsætte den linie, som man fulgte i betænkningen i fjor? Jeg undrer mig over, at man ikke fandt en lidt anden tone frem.

Så fremgår det heller ikke, at det er det kommunistiske Sovjetunionen, vi vil støtte. Det fremgår meget tydeligt af min skriftlige frem-